

What about me? I believe in female empowerment, I believe that every woman...[8] - Що я думаю? Я вірю в рух за розширення прав і можливостей женьщін і в те, що кожна жінка...

У цьому випадку ми бачимо подвоєну складність перекладу, оскільки, персонаж використовує загальновідомий термін *women's empowerment*, проте перекручує його на свій лад, замінюючи *women's* на *female*, що вказує на його комічність та низький рівень ерудиції.

Дослівний переклад. Цей спосіб перекладу зустрічається найменш часто, через повне стирання смислового та емотивного забарвлення перекладеного тексту. Він може бути актуальним у випадках, коли інформація вже відома глядачу, а аналог чи опис перекладної фрази не є потрібними або є зрозумілим.

Welcome to Complex Words. Hope you're having a great night. The next poet to grace the stage is Connor Jones from Tower Hamlets [8]. – Ласкаво просимо до Складних Слів. Мої щирі сподівання, що вечір у вас йде пречудесно. А наступним сійтимо на сцені Конор Джозунс з району Тауер Гемлетс [3;8].

Отже, нами було встановлено, що підлітковий соціолект – це неформальна система синтактичних, граматичних та фонетичних диверсифікацій, а також стратифікованих лексичних одиниць обценного та надміру експресивного характеру, якими послуговуються вікові групи мовців (13-19 років). Основними рисами підліткового соціолекту можна вважати: порушення звичних фонетичних, граматичних, лексичних та синтаксичних структур, вживання неологізмів та нестандартних ідіом, посилення на сучасну масову культуру, надмірне емотивне забарвлення, обценний характер та ін.

Переклад цього явища є проблемою актуальною для вітчизняного перекладознавства, оскільки, соціолект підлітків не є сталою підструктурою літературної англійської мови, а радше надзвичайно стихійне явище, яке змінюється відповідно до потреб часу. Найбільш оптимальними стратегіями перекладу таких одиниць можна вважати підбір аналогу, застосування описового або дослівного перекладу.

Перспективу досліджень вважаємо у подальшому вивченні інших характеристик (фонетичних, синтаксичних, лексичних, прагматичних тощо) соціолекту підлітків в англійсько-українському кінодискурсі.

ЛІТЕРАТУРА

1. Александрова О. В. Молодіжний соціолект як лінгвістичний феномен / О. В. Александрова. // Науковий вісник ПНПУ ім. Ушинського. – 2014. – №19. – С. 4–5.
2. Бугера О. А. Соціальні діалектизм: історія розвитку та теоретичного опрацювання / О. А. Бугера. – 2011. – №6. – С. 31–32.
3. Зірка В. В. Функції соціолектів у медійному дискурсі: питання перекладу / В. В. Зірка. – 2014. – С. 56–60.
4. Студентський соціолект як складник мовної організації сучасних молодіжних журналів. // Молодь. – 2014. – С. 12–16.
5. Суханова К. Ю. Соціолект кокні та проблема його перекладу / К. Ю. Суханова. // Держава та регіони. – 2015. – №1. – С. 68–69.
6. Сучасний Тлумачний Словник [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://studopedia.com.ua/1_52361_VI-sotsiolekt.html.
7. Українська Наукова Інтернет Спільнота [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://nauka-online.org/content/sotsiolekt-pidlitkiv>.
8. Michaela C. Chewing Gum: Scripts / Coel Michaela. – 2015.

Брик І.

Науковий керівник – доц. Григоров А. А.

ПОДАТКОВА СИСТЕМА І ЇЇ ОСОБЛИВОСТІ

Держава – складний механізм, в якому кожен елемент має працювати злагоджено. Лише в такому випадку забезпечується ефективно та повноцінне виконання всіх покладених на неї завдань. Державне управління в економічній сфері відіграє значущу роль. Зважена, стратегічно обумовлена податкова політика є одним з вагомих важелів державного регулювання, що здатна підвищити рівень життя населення і, водночас, забезпечити стійкий економічний розвиток

країни. Податки є особливим інструментом державного управління не лише в економічній, а й в інших сферах життя.

Та чи розуміють громадяни як ж насправді функціонує податкова система? За даними досліджень, більша частина населення України, яка сплачує податки, не знає яку саму суму вони «передають» державі, не говорячи вже про те, на що саме ці кошти спрямовані.

Для розуміння всіх особливостей цієї складної системи, варто спочатку проаналізувати, що таке податкова система і податок взагалі. Отже, податкова система – це взаємопов’язаний комплекс економічних відносин суб’єктів суспільства щодо стягнення з фізичних і юридичних осіб установлених податкових платежів та обов’язкових зборів, які надходять до бюджетної системи держави для виконання покладених на неї обов’язків. Це визначення всебічно розкриває поняття податкової системи, воно дає відповідь на такі питання – що це? і для чого?.

З поняття «податкова система» неважко зрозуміти суть самого податку. Це встановлений вищим органом державної законодавчої влади та закріплений у законодавчому порядку обов’язковий платіж, який є одним із найважливіших засобів державного впливу на соціально-економічний розвиток країни, важливим інструментом макроекономічного регулювання економіки. Податки в сучасній економіці займають особливе місце і мають величезне значення для її розвитку. Основним розпорядником податків є держава.

Багато вчених приділили свою увагу вивченню даної теми різносторонньо. І більшість зійшлися на думці, що для того, щоб краще зрозуміти суть податків і в подальшому використати це для формування дієвої податкової системи необхідно насамперед визначити функції податків. Їх виділяють по-різному, проте, я вважаю, таблиця №1 розкриває їх найповніше. Ці функції повинні розглядатись як одне ціле.

Таблиця 1.

Функції податків та їх характеристика [2, с.2]

Податкове законодавство завжди розпочинається з визначення суб’єктів і об’єктів

Функція податків	Характеристика
Фіскальна	Забезпечує отримання та акумулювання податкових платежів та тим самим формування основної дохідної частини бюджету з метою забезпечення виконання державою соціально-економічних завдань
Регулююча	Виступає стимулюючим чи дестимулюючим фактором у впровадженні різних видів податків, змінюючи базу оподаткування чи податкові ставки, податкові пільги для певних суб’єктів податкових відносин та певних форм економічної діяльності, регіонів
Контрольна	Забезпечує контроль здійснення фінансово-господарської діяльності організацій і громадян за допомогою податків та допомагає оцінити ефективність податкової системи держави
Розподільча	Забезпечує розподіл отриманих до бюджету платежів між галузями та регіонами
Соціальна	Тісно пов’язана з фіскальною функцією і проявляється в тому, що частина податків, згідно з розробленими та затвердженими програмами соціального розвитку, направляється у вигляді соціальної допомоги в регіони

оподаткування. Суб’єктами оподаткування є юридичні або фізичні особи, міжнародні об’єднання та організації, які, відповідно до чинного податкового законодавства, безпосередньо зобов’язані нараховувати, утримувати та сплачувати податки, збори та інші обов’язкові платежі. Об’єкт оподаткування – юридично зумовлений факт, подія, після настання яких у суб’єкта виникає обов’язок сплатити податок; з економічного погляду об’єктом оподаткування можуть виступати доход, прибуток, майно, грошовий капітал або розмір споживання.

Отже, тепер, коли ми розібрались з сутністю податкової системи і податків, ми можемо детальніше розглянути поставлене вище запитання. Можливо, однією з причин, чому деякі люди не розуміють особливостей обороту податків в державній економіці, є те, що вони безпосередньо не бачуть зовнішнього виявлення даного ланцюжка - «мої гроші → податки → державні витрати» . Через те, що ми, як звичайні громадяни, не маємо прямого контакту з податківцями, може з’явитися помилкове припущення, що українець лише споживає з бюджету і нічого туди не сплачує.

Тобто постає питання, якщо ніхто з нас безпосередньо не йде і не стоїть в черзі, щоб сплатити податок, хто ж тоді це робить? Адже кошти якимось чином все-таки потрапляють в

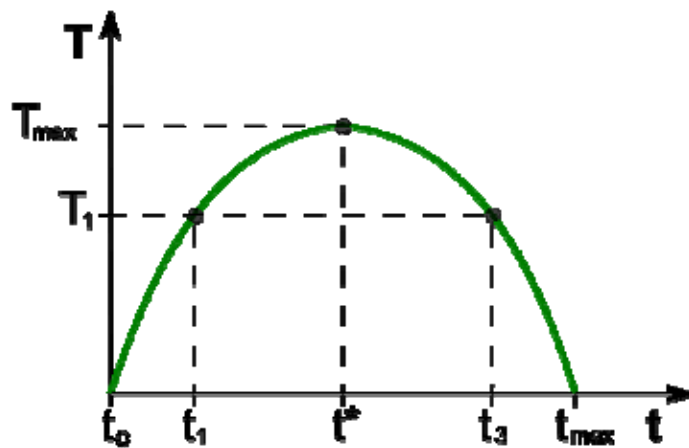
державний бюджет. Держава просто делегує кропітку роботу зі збору мільйонів дрібних «членських внесків» так званим податковим агентам, тобто організаціям, які мають справу з нашими грошима, коли наймають нас на роботу чи продають нам товари. Тому, коли ми говоримо про великих платників податків, то фактично ми говоримо про великих податкових агентів. Хто такий податковий агент? Це магазин, куди Ви ходите за продуктами. Це Ваш роботодавець, який нараховує зарплату. Це комунальні служби, яким Ви сплачуєте за тепло, воду та прибирання прибудинкових територій. Іншими словами, це усі ті установи чи навіть приватні підприємці, які мають справу з Вашими грошима.

Уся система державних фінансів тримається на дрібних внесках мільйонів українців. Так, саме пересічний українець, а не промислові гіганти чи олігархи, чи хтось інший утримує величезний державний апарат, оплачує державні закупівлі і сплачує рахунки за усіма соціальними зобов'язаннями. Якби не гроші рядових працівників та звичайних споживачів то не існувало б двох третин державних доходів.

Цікавий факт. Середньостатистичний українець, який отримує 4500 грн. «чистої» заробітної платні на місяць (сучасні дані) сплачує щомісяця на утримання держави близько майже 2 тис. податків. Тобто більше як 20 тис. на рік. А ця необізнаність в точній сумі, яка сплачується на податок полягає в тому, що хоча кожен працівник нібито і знає, що на зарплату здійснюються якісь нарахування, але в реальності його цікавить лише «чиста» зарплата, а все інше – це проблеми роботодавця.

Проте ті, хто все ж цікавиться даним питанням, часто шоковані тим, що держава ще більше хоче підняти податкову ставку. Зрозуміти прагнення держави, щоб збільшити поступлення в бюджет зрозуміти можна, але водночас рівень податкової ставки не повинен перевищувати того рівня, за яким зростання ставки податку веде до зменшення надходжень. А. Лаффер обгрунтував дане питання (таблиця №2). Він показав залежність між максимальними ставками оподаткування і податковими надходженнями в бюджет.

Таблиця 2.

Крива Лаффера [4]

Основна ідея полягає в тому, що із зростанням податкової ставки від 0 до 100%,

податкові надходження поступово зростають до свого максимального рівня T , а потім знову зменшуватимуться до нуля. Професор Лаффер спробував теоретично довести, що при ставці податку більше 50% різко знижується ділова активність фірм і населення в цілому. Справа в тому, що більш низька податкова ставка збільшує число об'єктів оподаткування, залучає до підприємницької діяльності більше число людей, ніж при високих податкових ставках. І навпаки, із ростом податків прибутки в скарбницю, як це ні парадоксально, зменшаться, тому що частина підприємців розориться, частина піде в тіньову економіку, стимули до праці згаснуть. Необхідно знайти такий рівень податкової ставки, за якої бюджет буде найбільшим. Світовий досвід свідчить, що найбільший ефект дає податкова ставка на рівні 30-35%.

Але чи виправдана ця сума податку навіть на рівні 30-35%? Адже ці потенційні кошти могли б додатись до щомісячних витрат на сім'ю, на себе чи просто до власних заощаджень. Проте відрахування із зарплат ще не все, що платить українець на утримання держави. Приблизно четверта частина тих грошей, що працівник отримав на руки незалежно від того, чи дохід легальний чи «у конверті», також «непомітно» стягується державою до бюджету у вигляді державних націнок на товари – так звані податки на споживання (ПДВ, імпортні мита, акцизи).

Із зібраних у вигляді податків коштів держава покриває витрати на освіту, будує школи, вищі учбові заклади, дитячі будинки, платить зарплату викладачам і стипендію студентам. Частина коштів йде на охорону здоров'я. Вони допомагають заохочувати або стримувати визначені види діяльності, спрямовувати розвиток тих або інших галузей промисловості, впливати на економічну активність підприємців, збалансувати платоспроможний попит і пропозицію, регулювати кількість грошей в обігу. Тому так, вони дійсно виправдані.

Отже, податкова система – це складна система відносин, комплексне економіко-правове явище, яке містить у собі сукупність певних взаємодіючих складових елементів, кожен з яких має самостійне юридичне значення. Хоча податки можуть викликати обурення в більшості громадян, адже їх сплата лежить саме на наших плечах, все-таки вони є більш ніж виправданим елементом добре функціонуючої держави. Без них економіку будь-якої країни очікував б крах і занепад. Фактично, держава припинила б існувати, адже більшість установ і послуг, до яких ми звикли, не фінансувались. Проте не варто забувати, що завжди є місце позитивним змінам, і можливо, в майбутньому, в результаті численних реформ, ми будемо більше задоволені системою оподаткування в Україні.

Література

1. Григоруk А.А., Литвин Л.М. Основи економічної теорії. – Тернопіль: Збруч. – 2009. – 400с
2. Податки – основний важіль макроекономічного регулювання [Електронний ресурс] // Нездойминога О.Є – Режим доступу до ресурсу: http://www.economyandsociety.in.ua/journal/2_ukr/26.pdf.
3. Популярна економіка: моніторинг реформ. // Open Society Foundation. – 2013. – №10.
4. Крива Лаффера [Електронний ресурс] // Вікіпедія. – 2018. – Режим доступу до ресурсу: https://uk.wikipedia.org/wiki/Крива_Лаффера.

Гусак І.

Науковий керівник – доц. Григоруk А. А.

СУТНІСТЬ ПІДПРИЄМНИЦТВА

Метою статті є розкрити значення і сенс підприємництва, показати суть його економічного розвитку, обговорити актуальні питання економіки і підприємництва.

Теорія підприємництва зародилась ще у XVIII столітті і першим термін „підприємець” запровадив англійський економіст Р.Кантильон. Він розглядав підприємництво особливим видом новаторської діяльності, пов'язаної із ризиком. Підприємця характеризував як людину, що бере на себе ризик, пов'язаний із організацією нового виробництва, впровадження у нього нової ідеї, із витратами, котрі можуть себе не окупити. [1]

Адам Сміт характеризував підприємця як власника, який йде на економічний ризик заради реалізації певної комерційної ідеї і одержання прибутку. Він сам планує, організовує виробництво і розпоряджається його результатами. [2, ст.119]

Вагомий внесок у теорію підприємництва зробив економіст австрійської школи ХХ ст. Й.Шумпетер. Він найбільш влучно сформулював найхарактерніші риси підприємця, перелічивши його головні функції: виготовлення нового блага або нової якості певного блага; освоєння нового ринку збуту; отримання нового джерела сировини або напівфабрикатів і запровадження нового методу виробництва; проведення відповідної реорганізації. Для того, щоб здійснювати постійний пошук нових способів комбінації ресурсів, слід, на думку Й.Шумпетера, мати відповідні якості: волю і здібності; виділити визначальні моменти діяльності, бачити їх у реальному світі; бути спроможним „плисти проти течії”, долаючи опір